

DERNEK BAŞKANINDAN...

Değerli Meslektaşlarım,

Bu sayıda, kongrelerdeki bilimsel görevlendirmeler ile ilgili zaman zaman tartışma konusu olabilen birkaç noktaya değinmek istiyorum.

Son üç TOTBİD Kongresinin (2017, 2018 ve 2019) dökümüne baktığımızda 54 farklı ilden meslektaşlarımızın görev almış olduğunu görüyoruz. Doğal olarak üç büyük ilimizden görevlendirmeler daha fazla, ancak dikkatinizi çekerim, 51 “perifer” ilimizden meslektaşlarımız görevlendirilmişler. Afyon’dan Çorum’a, Sinop’tan Muş’a, Gümüşhane’ye kadar pek çok ilden “Fakülte” görev almış. Buna karşılık 27 ilimizden son üç yılda görevlendirme görülüyor; Aksaray, Bartın, Bitlis, Kars, Kastamonu, Mardin, Niğde bu illerden birkaçı. Büyük olasılıkla daha önceki üç kongrede o illerimizin bazılarında görevlendirmeler olmuştur diye düşünüyorum.

Bu durum ortaya çıkan bir sonuçtur; elbette bilimsel görevlendirmeler il bazında yapılamaz. Benzer şekilde kurum bazında da yapılamaz.

Kongre Düzenleme Yönergemize göre kongrede bir kişinin en fazla üç görevi olabilmeli. Kişi başına bir veya iki görev daha uygun. Kongredeki konu başlıklarına göre bu sayı özel durumlarda istisnai olarak üç olabilir kanımca.

Ofisimiz tarafından yapılan çalışmada 2017, 2018 ve 2019 yıllarında Ulusal Kongrelerimizde “Fakülte” sayısı sırasıyla 518, 441 ve 438. Bu rakamların geniş bir coğrafyaya dağılmış olduğunu bir kez daha vurgulamak isterim; oldukça yüksek ve kapsayıcı rakamlar.

Şu önemli noktaya da dikkatinizi çekmek isterim:

Çift yıllarda kongre bilimsel programlarını TOTBİD değil, Eşgüdüm Kuruluna dâhil dernekler, şubeler ve konseyler oluşturuyor. Düşünün, çeşitli yerlerden birbirinden habersiz oturum önerileri geliyor. Bakıyorsunuz bir kişinin toplamda 5 – 6 görevi var. Düzenleme kurulu bu durumda müdahale ederek derneklerden farklı isimler istiyor. Tersine, hiç görevi olmayan meslektaşlarımız da olabiliyor; bu durumda ilgili alt branş derneğini işaret etmek gerekir, TOTBİD’i değil.

Bazen bilimsel görevi olmayan meslektaşlarımızdan tepkiler gelebiliyor. Herkes her yıl, her kongrede görev alamaz ki. Herkese, her ile ve her kliniğe her yıl görev vermek için salon sayılarını isterseniz 10 – 15’e çıkaralım, kongreyi de 1 – 2 gün daha uzatalım. O zaman da kongre, kongre olmaktan çıkar.

Savunduğum şekilde ve genelde uygulanmakta olduğu üzere, bilimsel düzeyden az ödün vererek daha fazla sayıda genç arkadaşımızı görevlendirebiliriz ki mevcut durumda, paylaştığım rakamlar bunun yerine getirildiğini gösteriyor. Kongrelerimiz genç meslektaşlarımızı da motive eden ortamlar olmalı. Bunun sonucunda gerek meslek uygulamalarında, gerekse akademik yaşamlarında önemli bir itici güç kazanacaklarını düşünüyorum. Hem unutmamalıyız ki, kongrelerimiz, hele Ulusal Kongrelerimiz sosyal buluşma ortamlarıdır aynı zamanda.

Akademik yaşamlarının başında olan kardeşlerimin çeşitli araçlarla kendilerini yetiştirmelerini öneririm. Görece daha küçük ölçekli toplantılar deneyim kazanmaları için iyi fırsat olabilir.

Dikkatinize sunmak istediğim bir nokta da şu: Bilimsel görevin reddi.

Kişinin o konuda sunacağı deneyim ve görselleri yoksa kendisine önerilen görevi reddedebilmeli. Yerine alternatif konular talep edebilir. Sunum içinde literatürden içerik ve görsellere ağırlık verilmesi haklı olarak yakınmalara yol açıyor.

Bu arada, yıllardır zaman zaman eleştiri konusu olabilen bir durumdan da söz etmekte yarar var:

Kongrede görevli bazı meslektaşlarımız kendilerinden kayıt ücreti talep edilmesini yadırgıyorlar. Bu, görünürde haklı bir tepki, ancak kişi kongre süresince orada olacak ise her katılımcı gibi ücreti ödemeli. Görevini yerine getirip aynı gün dönecek meslektaşlarımız için kolaylık sağlanıyor zaten. Unutmayalım ki her şey dâhil sistemde kişi kongre mekânında olunca tüm gün her şeyden yararlanabiliyor, dolayısıyla otel günlük ücret talep ediyor.

Fakülte sayısı 400 – 500 gibi yüksek rakamlarda olduğunda, bu arkadaşlarımızın hiçbirinden kayıt ücreti talep etmeme söz konusu olabilir mi? Daha önce örneklediğim gibi, isterseniz “Fakülte” 50 kişi olsun; o zaman kongre bütçesi zorlanmaz. Ne dersiniz? Olabilir mi?

Genç meslektaşlarımız kendilerini nasıl tanır, bilinir kılabirler?

Öncelikle, kendisini yeterli gören ve herhangi konuda bilimsel veya idari görev almak isteyen bir kişi bu isteğini belirtmeli, yani daha aktif ve girişken olmalı. Şöyle somutlaştırayım: Meslektaşımız derneğin başkanına, yakın bulduğu yönetim kurulu üyesine, kongre düzenleme kurulu başkanı ve sekreterine ulaşarak kendisini yetkin hissettiği konuları iletmeli. Bunun için uzmanlık eğitimi aldığı klinikten hocalarından da yardım isteyebilir.

İlgi duyduğu alandaki Eşgüdüm dernek ve şubelerinden, yani görece küçük bir oluşumdan başlamak daha uygun olabilir. Doğrudan “Fakülte” olmak hedefi koymak yerine derneklerin önce alt kurullarında, sonra yönetim kurullarında göreve talip olabilir. İdari alandaki çalışmalarının ardından bilimsel görevlendirmelerin geleceğini görecektir.

Daha küçük iller için Bölgesel Toplantılar gençler için çok iyi fırsat; toplantıların amaçlarından birisi de bu zaten. Bu dönemde ne yazık ki malum nedenden dolayı büyük önem verdiğimiz bu toplantıları gerçekleştiremedik.

“Hep aynı isimlere görev veriliyor” söyleminin genel ve resmi bir tutum imiş gibi dile getirilmesine katılmıyorum. Yoksa “aynı isimler” her zaman mevcut olagelmıştır. Bu isimlerin bir kısmının “alışkanlık” olduğunu düşünüyorum. Bilimsel görevlendirmede “alışkanlık” bir kriter olamaz elbette. O nedenle bu alışkanlıkların bir süre terk edilmesi iyi bir fikir olabilir.

Öte yandan bazı isimler var ki terk edemiyorsunuz; amaç eğitim ise bunu en iyi şekilde yapıyorlar. Deneyim, sunum içeriği, görsel araçlar, güncelleme, hepsi var.

Sonuç olarak, eğiticilik uzun bir yolculuk. Kendilerini yetkin hisseden genç arkadaşlarımla bunun farkında olmalarını, kariyerlerinin başında veya ortasında “Fakülte” olamamaktan yakınmak yerine, bu yola girip sabırla ilerlemek için neler yapabileceklerini düşünmelerini öneririm.

Güvenecekleri tek güç kendi mesleki çalışmalarıdır. Yetkinlik ve iştahını, etik değerlere bağlılığını ortaya koyan bir “Fakülte” adayını hiçbir güç yolundan alıkoyamaz.

Saygılarımla,

Dr. Halit Pınar